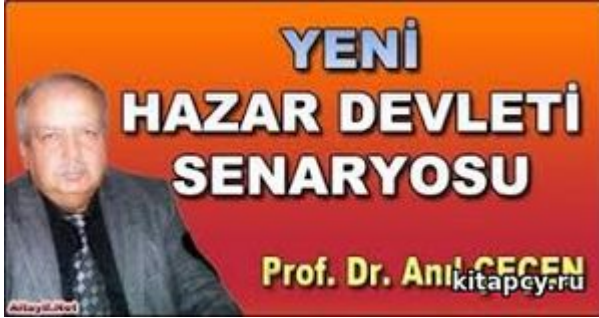

Täze Hazar döwleti senariýasy

Category: Kitapcy, Publisistika

написано kitapcy | 22 январа, 2025

Täze Hazar döwleti senariýasy YENİ HAZAR DEVLETİ SENARYOSU

İki binli yıllara doğru dünya ilerlerken, küreselleşme döneminin ilk yıllarında yenedünya düzeni üzerine çeşitli kitaplar yayınlanmış ve yirmi birinci yüzyılın başlarında ne gibi değişikliklerin gündeme gelebileceği konusunda önemli tartışmalar yapılmıştır. Öne sürülen tezlerden birisine göre; Kürtler ile Türkiye Cumhuriyeti, Türkler ile de Rusya Federasyonunun dağıtılacağı ifade edilmiştir. Daha soğuk savaşın son döneminde başlatılan silahlı bölücü terör eylemleri Türkiye'yi böylesine bir dağılma noktasına doğru iteklerken, Kürtler aracılığı ile Türkiye Cumhuriyeti'nin dağıtılma süreci başlatılmıştır. Yirminci yüzyıl sona ererken, Atlantik emperyalizmi ve İsrail Siyonizm'inin işbirliği çerçevesinde desteklenen ayrılıkçı Kürt hareketinin ulusal ve üniter Türk devletinin sonu olacağı gibi bir durum açıkça dünya kamuoyunun önüne getirilmiştir. Kırk yıllık bir bölücü etnik terör hareketi ile güçlendirilen Kürtçülük, sonunda Türk devletine dayatılarak, Türkiye'nin bir ulusal ve üniter devlet olma durumundan çıkartılması planı açıkça yürürlüğe konulmuştur. Dıştan destekli bölücü terör ile öne çıkartılan Kürtçülük akımının, yeni dönemde artık kendi ulus devletini oluşturacak doğrultuda bölgesel özerklik ve federasyon yapılanmaları peşinde koşmağa başladığı görülmektedir. Böylece; küresel emperyalizmin Kürtleri kullanarak Türkiye Cumhuriyeti devletini ortadan kaldırma planı önemli ölçüde mesafe kat etmiştir. Şimdi yerel özerklik ve eyalet yapılanmasına dayanan federasyon talepleri, ulusal ve üniter Türk devletini yok edecek bir doğrultuda Türkiye Cumhuriyeti

devletine ve Türk milletine emperyalist baskılar ile dayatılmakta ve bir anlamda Türk ulusunun bir Kuvay-ı Milliye mücadelesi vererek kurmayı başardığı Türk devleti son günlerini yaşamak zorunda bırakılmaktadır.

Atlantik emperyalizmi ve İsrail Siyonizm'i aracılığı ile yönlendirilen küresel emperyalizm döneminin yeni aşamasında sıranın Türklerin kullanılmasıyla Rusya Federasyonu'nun dağıtılmasına geldiği gözlemlenmektedir. Yenidünya düzeninin plan ve programlarını açıklayan çeşitli kitaplarda; Kürtler ile Türk devletinin dağıtılma aşamasına getirilmesinden sonra ortada kalan Türkler ile de Rusya Federasyonunun benzeri bir akıbete uğratılacağı öne sürülmektedir. Özellikle, Harun Yahya imzasıyla 1996 yılında Türkiye'de yayınlanmış olan "Yenidünya Düzeni" isimli kitaba bakıldığında çok geniş topraklara yayılmış olan dünyanın en geniş ülkesi olarak Rusya Federasyonunun da tıpkı Yugoslavya ya da Sovyetler Birliği federasyonlarının dağılmasına benzer bir biçimde ortadan kalkacağını ve bu doğrultuda Türklerin, Ruslara karşı kullanılacağı açıkça belirtilmektedir. Yayınlandığı zaman çok tartışmalara neden olan bu kitaptaki tezlerin, her nedense aradan on beş yıl geçtikten sonra medya üzerinden unutturulduğu anlaşılmaktadır. Özellikle son aylardaki siyasal gelişmeler karşısında Rusya bir büyük siyasal güç olarak dünya sahnesinde öne çıktıkça, Rusya Federasyonunu Türkiye üzerinden bölen ve şimdiki Rusya topraklarının önemli bölgelerinin geleceğin büyük Türkiye haritası içerisinde yer alacağını öne süren bazı önemli yazı, makale ve haberlere daha çok yer verilmektedir. Bu gibi yayınların dış basından, Türk gazetelerinde yer alması ve Türkiye medyasında bu gibi konulara öncelik veren çeşitli programların giderek artması karşısında, Türkiye ile Rusya karşı karşıya getirilmekte, küresel sermayenin Atlantik emperyalizmi ve İsrail Siyonizm'i üzerinden tezgâhladığı küresel imparatorluk oluşturma planı doğrultusunda, Türkler yavaş yavaş Ruslara karşı kullanılmağa başlanmaktadır. Bir anlamda, Kürtler ile Türkiye dağılma aşamasına getirildikten sonra şimdi de Türkler ile Rusya dağılmağa doğru sürüklenmeğe çalışılmaktadır. Anadolu Kürtlerinin emperyalizmin ve Siyonizm'in oyununa getirilmesinden sonra şimdi de Anadolu Türkleri oyuna getirilerek dünyanın en geniş sınırlarına sahip olan büyük devleti olarak Rusya Federasyonu dağılmağa doğru iteklenmek

istenmektedir.

“Gelecek yüzyıl” ya da “gelecek on yıl” gibi uydurma ve şişirme kitaplar yazan bir Amerikan Yahudi’sinin yenedünya düzeni doğrultusunda üflediği palavraları Türk kamuoyuna satmak isteyen bazı Türkiye Yahudi’si yazarlar ve gazeteciler, George Friedman adını taşıyan bu fütürolistin etkisi altında kalarak onun kitaplarından yaptıkları alıntılar ile beraber gene Friedman’ın çizdiği haritalar doğrultusunda Türkiye’nin geleceği için ahkamlar kesmektedirler. Kendisini bir Amerikan düşünce kuruluşunun kurucusu ve yöneticisi olarak gösteren bu Siyonist yazarın etki alanı Türkiye’ye kadar yayılınca, Türk kamuoyu da gaza getirilerek ABD ve İsrail ikilisinin çıkarları doğrultusunda Rusya’ya karşı bir durum yaratılmaktadır. Tam bu aşamada Kafkasların çıbanbaşı olarak sürekli gündemde olan Çeçenistan sorunu yeniden ısıtılmağa çalışılmakta ve sürgündeki komutanlar üzerinden terör tırmandırılarak, Rusya’ya karşı yeni bir Çeçen isyanı ortamı yaratılmağa çalışılmaktadır. Friedman’ın kitabından alınan bir Türkiye-2040 haritası büyük gazetelerde yayınlanırken, **Rusya Federasyonunun içinde yer alan Kafkasya, Tataristan, Çuvaşistan, Başkırdistan Kırım ve Türkmenistan bölgeleri bütünüyle bu haritanın içerisinde gösterilmektedir.** Bir anlamda bu bölgelerin bugün sınırları içerisinde bulunduğu Rusya Federasyonunun dışına çıkartıldığı ve 2050 yılında çok daha büyük alanlara doğru genişleyecek yeni Türkiye’nin sınırları içerisinde gösterildiği bir harita açıkça Türkiye Cumhuriyeti devleti ile Rusya Federasyonunu karşı karşıya getirmektedir. Bir anlamda gelecekte hem Türkiye’yi hem de Rusya’yı dağıtabilecek bir büyük savaşın haritası anlamına da gelen bu belgenin Türkiye’de büyük gazetelerde yayınlanması, ABD ve İsrail ikilisinin merkezi coğrafyayı bütünüyle ele geçirme planının bir parçası olarak gündeme getirilmiştir. Bu haritaların yayınlanması üzerine, Rusya başbakanı Putin önemli bir basın toplantısı düzenleyerek, Rusya Federasyonunun eski Sovyet Cumhuriyetleri ile bir araya gelerek gelecekte bir büyük Avrasya Konfederasyonu kuracağını açıklayarak bir anlamda resmi yanıt vermiştir. Sürgündeki Çeçenlerin öldürülmeleriyle, Hazar ve Kafkasya bölgelerini yeni Türkiye’nin sınırları içerisinde gösteren haritalar aynı anda gündeme gelirken, Rusya başbakanı Avrasya Birliğini ilan ederek, bugünkü Rusya Federasyonunu korumak üzere bütün

Avrasya ülkeleriyle yakın bir işbirliği ve dayanışma ittifakı içerisine gireceğini resmen ilan etmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti başbakanı tam Libya'yı ziyaret ederken, bir büyük Türk gazetesinin İsrailci bir yazarı tarafından kendi köşesinde yayınlanan Türkiye-2040 haritası; Türkiye'yi, Rusya'ya karşı öne çıkarmıştır. Rus başbakanı da bunun üzerine; Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla geri çekilen Rusya'nın, gelecekte eskiden ilan etmiş olduğu yakın çevre doktrini üzerinden bütün Avrasya'yı eski müttefikleri ile bir araya gelerek kucaklayacağını ve bir anlamda Sovyetler Birliğinin dağılmasından dolayı meydana gelen otorite boşluğu alanının gene eskiden olduğu gibi Rusya merkezli bir Avrasya Birliği ile doldurulacağını açıkça ilan etmekten çekinmemiştir. Küresel petrol şirketleri Orta Doğu havzası sonrasında ikinci enerji merkezi olarak Hazar havzasını gördükleri için, ABD ve NATO kontrolü altındaki Türk ordusunu bu bölgenin şimdiki egemeni olan Rusya'ya karşı çıkarma planları üzerinden yeni bir hegemonya hazırlığı yaptıkları görülmektedir. Libya Kuzey Afrika'da yer alırken ve Türkiye'de ciddi boyutlarda Arap baharına karşı bir tepkiler gündeme gelirken ve Türkiye başbakanı bütün Kuzey Afrika ülkelerini sırasıyla ziyaret ederken, insanın aklına ister istemez, Genişletilmiş Kuzey Afrika ve Büyük Orta Doğu projesi gelmiştir. Tunus ve Libya eski Osmanlı ülkeleri olarak Genişletilmiş Kuzey Afrika ve Büyük Orta Doğu projesi üzerinden yeniden Türkiye ile ilgilendirilmeğe çalışılırken, Türk başbakanının Libya'yı ziyaret ettiği gün, bir Türk gazetesinde kasıtlı olarak yayınlanan Türkiye-2050 haritası küresel sermaye imparatorluğunun temsilcileri olan ABD ve İsrail ikilisinin, Türkiye üzerinden merkezi coğrafyaya nasıl egemen olmak istediğini ve merkezi alan içinde yer alan bütün bölgeleri Avrupa, Rusya, İran ve Çin dörtlüsüne karşı nasıl Türkiye üzerinden denetim altına almak istediğini açıkça gözler önüne sermiştir. Genişletilmiş Kuzey Afrika projesinin bir ayağı olarak Arap baharı ile devreye sokulurken, Büyük Orta Doğu bölgesi de Kafkaslar üzerinden Hazar havzasını da içine alarak büyük Türkiye haritasının içinde gösterilmektedir. Friedman'ın kitabında "Türklerin bölge etkinliği " olarak gösterilen Türkiye-2050 haritası, gazetede Türkiye-2040 başlığı ile yayınlanmış ama, bir başka İsrailli yazar David Passig'in yeni kitabına bazı medya organlarının

geniş yer vermesi zerine Türk kamuoyu 2050 yılında Büyük Orta Doğu alanının ne olacağı konusuna kilitlenmiştir. Türkler daha Friedman'ın kitabındaki uçuk tezleri yeterince anlamadan ve tartişmadan bir başka İsrailli yazarın kitabı ile karşı karşıya kalması önemli ölçülerde kafa karışıklığı yaratmıştır. İsrail hkmetinin danışmanı olan bu Siyonist yazar açıkça Orta Doğu'da bir İsrail merkezli yapılanma istediği için Türkiye ile Rusya'yı karşı karşıya getirmektedir. Rusya'yı çok büyük bir tehdit olarak gösterirken Türkleri açıkça korkutmakta ve Rusya'yı emperyal g olarak göstererek Türk ordusunu da doğrudan bir Hazar ya da Kafkasya seferi doğrultusunda tahrik etmektedir. 2050 yılında Türkiye'yi ABD'den daha büyük göstererek Türkleri resmen dolduruşa getiren David Passig, bütün Orta Doğu lkeleri kyor ve bunları ancak Türkiye kurtarabilir diyerek, açıkça bir emperyal Türkiye imajı yaratmağa çaba göstermekte ve böylece İsrail ile Orta Doğu lkeleri arasına Türkiye'yi ABD üzerinden kontrol eden bir merkezi g olarak yerleştirmeğe çaba göstermektedir. Orta Doğu üzerinden güçlenecek Türkiye'nin emperyal bir devlet haline getirilmesiyle, batının çıkarları doğrultusunda İran ve Rusya'ya saldırarak Kafkasya ve Hazar bölgelerini batılı petrol şirketlerinin çıkarları doğrultusunda kontrol altına alacak bir büyük askeri güç NATO'nun Anadolu'ya yerleşmesiyle yaratılmasıyla ve Türk ordusunu batı ittifakının çıkarları doğrultusunda Hazar bölgesine yönlendirilmesiyle Türkiye ve Türkler kullanılarak Rusya Federasyonu dağıtılarak parçalanacaktır. Putin bu resmi gördüğü için, Türkiye-2050 haritalarının yayınlandığı aşamada eski Sovyet Cumhuriyetleri ile beraber bir büyük Avrasya Birliği'ni Rusya merkezli olarak kuracaklarını dünya kamuoyuna açıklamıştır. Neredeyse Rusya Federasyonunun bütün güney kısımlarını Ukrayna'ya kadar Türkiye'nin yeni egemenlik alanları olarak gösteren haritalara günümüzün dev ülkesi ve enerji zengini bir Rusya'nın pabuç bırakmayacağı belli olmuştur. Bu durumda, batılı petrol şirketlerinin çıkarları doğrultusunda Kafkasya ve Hazar havzasında Türkiye üzerinden hegemonya arayan ABD, NATO, Küresel şirketler ve İsrail'in, Türkiye'yi Rusya'ya karşı cepheye sürdüğü, Osmanlı İmparatorluğu'nun çökmesine neden olan Kırım ve Kafkasya savaşlarında olduğu gibi Türkiye'yi Rus emperyalizmine karşı kışkırttığı ve bu tür bir savaş üzerinden de Türkiye'nin

çökertilerek, bugünkü Türk topraklarının ABD, NATO, Küresel şirketler ve İsrail üzerinden bir uluslar arası batı hegemonyası yönetimine devredilmeğe çalışıldığı açıkta açığa görülmektedir. Ulusal Kurtuluş Savaşı sırasında batıya teslim olan mütareke İstanbul'u, yabancı sermaye yeni dönemde ikinci kez teslim olduğu için bu teslimiyetinin karşılığında tekrar başkent olmanın çabası içerisine girmiştir. New York'tan dünyayı yönetemeyen küresel şirketlerin teker teker İstanbul'a gelerek yerleşmeleri ve beraberlerinde koruyucu jandarmaları olarak NATO'yu da Anadolu'ya getirmelerinin nedeni, böylesine bir merkezi batı hegemonyası planının bulunmasıdır.

Rusya kendisini bütün Avrasya'nın hâkimi ilan ederken, 2050 yılında Türkiye haritalarının öne çıkarılarak Türkiye'nin dışı karşı bir emperyal güç olarak gösterilmesi ama aslında ekonomi üzerinden içeriden teslim alınmasıyla ve NATO üzerinden baskı altına alınmasıyla Türkiye'nin içinde tamamen tersi bir durum yaratılmıştır. Kendi kendini yönetmesine izin verilmeyen Türkiye'nin emperyal güç olarak başkaları tarafından piyasaya sürülmesi tamamen çelişkili bir durum ortaya çıkarmaktadır. Dışa karşı güçlenerek bütünüyle kendisini yönetebilen devletler emperyal olabilir ve sınırları ötesinde harekete geçebilirler. Ekonomisi dışı bağımlı, cari açığı ile sürekli oynanan, ordusu NATO üzerinden baskı altına alınan, medyası satın alınmış bir Türkiye'nin emperyal bir güç olarak ilan edilmesi, ancak diğer büyük süper güçleri ve devletleri güldürür. Türkiye kendisi üzerindeki batı emperyalizminin baskısından kurtulamadıkça ve tam bağımsız bir konumda kendi kendini yönetemedikçe hiçbir biçimde emperyal olamaz. Türkiye ekonomisinin yabancıların kontrolüne geçmesi de, emperyal görünümlü bir Türkiye'yi batı emperyalizminin ancak Truva atı ya da cephelelerdeki piyonu konumuna sürükler. Türkiye'nin önüne sürekli olarak batılı güçlerin taşeronluk programları ya da planları çıkarmaları da bu durumu açıkça kanıtlamaktadır. Genişletilmiş Kuzey Afrika ve Büyük Orta Doğu Projesinde Türkiye jeopolitik konumu gereği kendi inisiyatifi dışında çeşitli roller almağa doğru sürüklenmektedir. İsrail ile ters düşen Türkiye'nin yeniden öne çıkarılarak İsrail için artan tepkileri karşılar bir pozisyonda olması da bir çeşit diplomatik oyun olarak görünmektedir. Türkiye'yi bir Avrasya gücü olarak ilan etmek, Türkiye üzerinden Çin, Rusya ve İran'a meydan okumak anlamına gelmekte ve Türkiye'yi yakın komşuları

olan İran ve Rusya ile uzak komşusu olan Çin ile batının çıkarları doğrultusunda karşı karşıya getirmektedir. Türkiye’de işsizlik ve yoksulluk giderek artarken, batının çıkarları doğrultusunda Türkiye sürekli olarak bölgesel güç olmağa doğru yönlendirilmektedir. İran ile Türkiye arasındaki rejim farkı ile mezhep ayrılıkları bir yandan kışkırtılarak Türkiye İran’a savaşa doğru yönlendirilirken, Rusya çökecek ya da Rusya’daki Türklere ve Müslümanlara baskı yapıyor türü yayınlar ile de, Türkiye bir yandan da Rusya’ya karşı doğrudan hedef gösterilmektedir. Türkiye’nin 2050 yılında ABD’den daha güçlü olacağı iddiaları İran ve Rusya savaşlarının Türkiye’nin üzerine ihale edilmesi anlamına gelmektedir. Uzaktaki ABD’nin Rusya ve İran gibi iki büyük dev ülke ile savaşması mümkün olamayacağı için, Türkiye’nin Doğu Anadolu bölgesinden hem İran’a hem de Rusya’ya savaş açıları olarak Kafkasya üzerinden batılı petrol şirketlerinin Hazar havzasına girmeleri sağlanacak ve böylece genişletilmiş Büyük Orta Doğu haritasının Çin’e, Kuzey Afrika’dan sonra bütün Hazar bölgesi de dâhil edilecektir. Türkiye merkez ülke olarak bu planda her şeyi ile kullanılacak ama savaş sonrasında ne Türk milleti ne de Türk devleti diye bir şey ortada kalmayacaktır. Savaş sonrasında ABD, İsrail ve Küresel sermayenin çıkarları doğrultusunda bir Büyük Orta Doğu Federasyonu kurularak merkezi bölge ülkeleri, batı hegemonyasının tam anlamıyla denetimi altına alınacak ve kesinlikle doğu ülkelerinin merkezi coğrafyaya girmelerine izin verilmeyecektir.

Sovyetler Birliği’nin dağılmasından hemen sonra çıkan Körfez Savaşı, sonrasında Irak işgali, şimdilerde “Arap baharı” görünümünde Mısır, Libya, Tunus ve Yemen’in düşüşü ve sıranın Suriye’ye gelmesi ABD ve İsrail ikilisinin hazırladığı Genişletilmiş Kuzey Afrika ve Büyük Orta Doğu projesine uygun gelişmeler olarak görünmektedir. Şimdi sıranın Suriye’de kasıtlı olarak yaratılan çatışmalar sonrasında İran savaşına doğru geldiği görülmektedir. Türkiye’nin Suriye’deki Şii-Sünni çatışmasına müdahalesi ile ortaya çıkabilecek gerginlik ortamında İran’ın Şiilik merkezi olarak devreye girmesiyle, Hazar bölgesinin Rusya’dan ayrılmasıyla sonuçlanacak büyük Kafkasya savaşının başlamasına giden yolun açılabileceğini bugünün koşullarında çeşitli uzmanlar dile getirmektedirler. Türkiye’yi Irak üzerinden İran ile karşı karşıya getirme senaryolarının iflas ettiği bir aşamada benzeri bir duruma

Türk devletinin ya da İran gibi bir büyük gücün alet olmasını beklemek gerçekçi olmayacaktır. Ne var ki, bölgede kesin bir hegemonya peşinde koşmakta olan küresel sermaye, ABD ve İsrail üçlüsü, ilk aşamada Türk ve İran devletlerinin çöküşüne ikinci aşamada ise Rusya'nın devreye girmesiyle Rusya Federasyonunun dağılmasına gidebilecek bir savaş sürecine çanak tutarken, bölge devletlerinin kendilerini ortadan kaldıracabilecek böylesine bir olumsuz gelişmeye seyirci kalmaları beklenemez. İran ile Türkiye'yi cephe ülkeleri konumuna düşürebilecek bir Kafkasya savaşı ya da Hazar hareketına Türkiye hiçbir zaman alet olmamak durumundadır. Ne yazıktır ki, füze kalkanının benzerinin İsrail'de bulunmasına rağmen bir başkasının Türkiye'nin doğu bölgesine monte edilmesi, Türkiye'yi batı emperyalizminin cephe ülkesi konumuna getirmekte ve savaş İran ile Rusya'ya yönelik savaş planları Türkiye üzerinden yapılmaktadır. Küresel tekelci enerji şirketlerinin çıkarları doğrultusunda Hazar bölgesi ve Sibirya'nın doğal kaynaklarına el koyabilmek amacıyla çıkartılacak böylesine bir savaş, İran ile Rusya'yı çökertirken, Türkiye'nin de sonu olacaktır. Kendini bilen hiçbir Türk yönetiminin alet olmayacağı bir yok olma savaşına Türk ulusunun olumlu bakması mümkün değildir. Ulusal Kurtuluş Savaşı vererek tam bağımsızlığını kazanmış olan Türk ulusunun, yeniden emperyalizmin boyunduruğu altına girmesi ya da haksız işgal savaşlarına alet olmasını beklemek gerçekçi değildir. Tam bağımsız bir yaşam düzeni için bir ölüm kalım savaşına girerek zaferle çıkan bir ulusun, yeniden emperyalizmin baskıları altında haksız savaşlara alet olması eşyanın doğasına aykırı bir durumdur. Ne var ki, emperyal güçler Türk ulusunu tam olarak tanımadıkları için gene de çıkarıcı bir savaş senaryosunu Türkiye'ye dayatmağa devam etmektedirler.

Hazar havzasını bütünüyle Büyük Orta Doğu haritası içine almayı hedefleyen büyük Kafkasya savaşının ilk adımı olarak İran savaşı gündeme geldiği için, İran bütün batılı ülkeler tarafından hedef alınmıştır. Orta Doğu'daki bütün kusurların sorumlusu ilan edilen İran devleti içeriden ve dışarıdan dağıtılmağa uğraşılırken, İran toplumunun yarısını oluşturan Türk asıllı İran vatandaşları da çeşitli bölücü siyasal senaryolara alet edilmek istenmekte ve bunların arkasında Türkiye varmış gibi gösterilerek bir Türk-İran çatışmasının elverişli ortamı hazırlanmağa çalışılmaktadır. Türkiye basını

içinde yer alan ABD ve İsrail yandaşı yazarlar da, böylesine bir gerginliği tırmandırmak için üzerlerine düşen kışkırtıcı ajan misyonunu gerektiği gibi yerine getirmeğe çalışmaktadırlar. Ne var ki, elektronik iletişimin çeşitlenmesiyle beraber bu tür medya senaryoları üzerinden geliştirilmek istenen psikolojik savaşın önüne geçilebilmektedir. Türkiye ve İran devletleri batılı emperyal güçlerin hegemonya planları yüzünden karşı karşıya gelmemek için çaba göstermekte ve böylesine haksız ve çirkin bir savaşın önüne geçebilmek üzere de bölgesel barış için işbirliği ve dayanışma girişimlerini de sürdürmektedirler. Hazar havzasına bütünüyle egemen olmak, Hazar ve Sibirya bölgelerindeki enerji ve maden yataklarına el koyabilmek üzere Türkiye'nin doğu sınırları ile İran'ın batı sınırları çizgisinde sıcak çatışma ortamı, Kuzey Irak üzerinden geliştirilen bölücü ırkçı terör eylemleri ile gerçekleştirilmek istenmekte, ama iki devletin dikkatli yaklaşımları ve karşılıklı anlayış ve işbirliği sayesinde savaşa giden sürecin önü kesilmektedir. Türkiye-2050 haritasında; Rusya gibi İran'da Türkiye'ye hedef olarak gösterilmekte ama Atatürk ve Rıza Şah döneminde iki devlet arasında başlamış olan Sadabat Paktı dayanışması bugünün koşullarında her şeye rağmen devam edebilmektedir. Ekonomik İşbirliği ve D-8 gibi bölgesel ve uluslar arası antlaşmalar çerçevesindeki dayanışma diplomasisi de her türlü kışkırtma ve engele rağmen devam ettirilebilmektedir.

Hazar havzasının yaklaşımakta olan Kafkasya savaşı ile beraber gündeme geldiği aşamada, Rusya içinde de yeni bir Hazar devleti yapılanmasına dönük gelişmeler gündeme gelmektedir. Özellikle Hazar döneminden kalma siyasal birikimin merkezi olarak Kazan kenti öne çıkarken, tıpkı İstanbul'un Ankara'ya karşı çıkartılması gibi Kazan kenti de Moskova'ya karşı yeni bir merkez olarak öne çıkartılmaktadır. Aynı zamanda Tataristan Cumhuriyetinin başkenti olan bu Hazar kentine son zamanlarda birçok ülkenin devlet başkanları resmi ziyaretlerde bulunarak, Kazan'ın yeni başlayan Hazar sürecinin merkezi olarak öne çıkmasına dolaylı olarak katkıda bulunmuşlardır. **M. S. 5-10. yüzyıllar arasında yaşamış olan bir büyük Türk devleti olan Hazar İmparatorluğunun merkezi bölgesi olarak Tataristan öne çıkarken, İdil-Ural bölgesinin diğer Cumhuriyetleri olarak Çuvaşistan, Başkırdistan ve Kalmukistan**

devletleri, bağımsızlığını daha önce kazanmış olan Özbekistan, Kazakistan ve Türkmenistan gibi Türk asıllı devletlerin komşuları olarak yeni dönemde öne çıkmaktadırlar. Ural dağlarının kıyılarından Altay bölgesine doğru uzanan Türk asıllı toplulukların beraberce yaşadığı tüm Hazar havzası sahip olduğu doğal zenginlikleriyle dünya gündemine gelirken, bu bölgenin merkezi olarak Tataristan ve Kazan kenti yeni bir merkezi konum kazanmaktadır. Son dönemde Kırım ya da Kafkasya ile ilgili çeşitli toplantılara Tataristan'ın ev sahipliği yaptığı, Kazan kentinin de eski Hazar İmparatorluğundan kalma siyasi ve tarihi birikimin yeni merkezi olarak öne çıktığı göze çarpmaktadır. Kafkasya'dan Romanya'ya kadar uzanan bütün Kuzey Karadeniz topraklarına egemen olan Hazarlar, Hun ve Avar İmparatorlukları sonrasında bugünkü Rusya'nın beş yüzyıllık hakimi olmuşlardır. Ruslar Kiev bölgesinde yeni prenslik oluştururken, beş yüzyıla yakın bir süre Hazar hâkimiyeti altında yaşamışlardır. Hazarlara karşı egemenliklerini kurarak bugünkü Rus devletini yaratan Ruslar da tıpkı Türklerin karşı karşıya kaldığı eskiye dönüş senaryosu ile boğuşmaktadırlar. Türkiye'yi ortadan kaldırmak isteyenler Yeni Osmanlı senaryosunu devreye sokarlarken, bugünkü büyük Rusya'yı dağıtarak küçültmek isteyenler de Yeni Hazar Devleti senaryosunu gündeme getirmektedirler. Rusya karşıtı senaryolarda Kazan kenti Moskova'nın karşı ağırlığı olarak devreye sokulurken, Tataristan'da İdil-Ural bölgesi Müslümanlarının sığınağı olarak devreye sokulmaktadır. Dünya basınına yansıdığı kadarıyla İdil-Ural bölgesi Müslümanlarının Tataristan merkezli olarak örgütlenerek yeni bir Hazar devletini Müslüman ve Türk asıllı topluluklara dayalı olarak ilan etmek istedikleri anlaşılmaktadır. Bugün Yeni Osmanlı senaryolarıyla Türk devletini ortadan kaldırmak isteyen batılı emperyalistler, Yeni Hazar Devleti senaryosunda Rusya Müslümanları ile Türklerini bir araya getirerek, Rusya ile Asya kıtası arasındaki bağı kesecek bir yeni Hazar devleti oluşumunu dolaylı yollardan desteklemektedirler.

Hitler en güçlü olduğu aşamada Rusya'ya saldırırken, Moskova'yı değil ama Volga bölgesini işgal etmiştir. Hazar denizi bağlantılı Volga Irmağının iki kenarı Hazar havzasının çekirdeğini oluşturmakta olup, geleceğin dünya hâkimiyetinde, Hazar bölgesi sahip olduğu yer altı ve doğal zenginlikleriyle çok kritik bir bölge olarak her zaman için batılı

emperyalistlerin iştahını kabartmıştır. D n Almanların ve İngilizlerin alamadığı Hazar havzasını bugün Amerika ele geçirmek istemekte ve Küresel şirketler ile İsrail 'd e bu oyuna ortak olarak katılmaktadır. Hazar havzasının Hazar Türk İmparatorluğu sonrasındaki sahibi olan Ruslardan geri alınmak istendiği bu aşamada, gene bir Türk devleti olarak Türkiye Rusya'ya karşı kullanılmak istenmektedir. Kafkasya ve Hazar bölgesinde İran ve Rusya yönetimi altında yaşamlarını sürdürmekte olan Türk asıllı topluluklar İran ve Rus devletlerine karşı ayaklanmağa doğru sürüklenmek istendiği bu aşamada, Arap baharının Kafkas baharına dönüştürülmesine çalışıldığı ve bu nedenle de Türkiye Cumhuriyeti'nin bir Türk devleti olarak sınırları dışındaki bu Türk asıllı topluluklar üzerinden İran ve Rus devletlerinin kapıştırılmağa çalışıldığı anlaşılmaktadır. Özellikle Hazar havzasında yaşamakta olan Türk asıllı toplulukların, İslamcı cemaatlerin batı destekli örgütlenmeleriyle yeni bir Hazar Devleti'ne doğru yönlendirilmeleri ile Rusya'nın rahatsızlıkları daha da artmış, bu bölgede eskiden beri Rusya'ya karşı kullanılan Çeçenistan'a karşı Rusya yeni bir bütünleşme planı uygulamıştır. Sürekli olarak Müslüman ve bağımsızlıkçı tutumlarıyla Rusya'ya karşı mücadele eden Çeçenlerin bu tutumunu batılı emperyalistler Ruslara karşı her zaman için kullanmışlardır. Ne var ki, Yeni Hazar devleti senaryosu doğrultusunda bütün Kafkasya ve Volga bölgelerinin elinden alınacağını gören Rusya Çeçenistan'a karşı ciddi bir tutum değişikliğine giderek, sürekli savaştığı bu küçük ülkeye çok büyük yatırımların yapılmasını sağlamıştır. Önceden dağlık bölgede yoksul bir ülke olarak yaşayan Çeçenistan sahip olduğu büyük petrol rezervlerinden yararlanamazken, şimdi Rusya'nın yeni politikası ile petrolden pay almağa başlamış ve son beş yılda yapılan büyük yatırımlar ile de Avrupa tipi bir zengin ülke konumuna gelerek Kafkasların İsviçre'si olarak ilan edilmiştir. Yıllarca savaşın s rd ğu bu küçük ülkede artık Maradonalı dünya karmaları futbol maçı yaparken, Amerikalı Hollywood yıldışları ile festivaller düzenlenmekte, tıpkı İstanbul'da batılı küresel sermayenin yaptığı gibi büyük toplu konut alanları, yeni kentler, modern iř ve alışveriş merkezleri,  ağdaş kültür merkezleri kurularak, Çeçenistan  zerinden Kafkasya Rusya denetiminde dışa açılarak, Yeni Hazar Devleti projesi ile bu bölgelerin Moskova'nın elinden alınması

girişimlerinin önü kesilmeğe çalışılmaktadır. Osmanlı İmparatorluğunun gerçekleştiremediği Azak denizi ve Hazar koridorunu, Rusya bugün bir hava koridoru açarak gerçekleştirmekte ve böylece Moskova'ya karşı Kazan merkezli bölgesel yapılanma planını devre dışı bırakmağa çalışmaktadır. Artık Çeçenistan Kafkasya'da bir çıbanbaşı olmayacak, sürekli uçak seferleri ve modern hava alanlarıyla dünyaya açılarak, Rusya'ya karşı geliştirilecek hazar bölgesini koparma senaryosunda bir cephe ülkesi olmaktan çıkacaktır. Batılı emperyalistlerin Çeçenleri yeni dönemde Rusların Hazar hegemonyasına karşı kullanma senaryoları, Çeçenistan'ın çağdaş bir yapılanmaya yönlendirilmesiyle önlenirken, batılı ülkeler sürgündeki Çeçenleri hedef alarak gene eski senaryolarını sürdürmeğe çalışmaktadırlar. Rusya askeri üstünlük yerine ekonomik hegemonya yöntemini tıpkı batılı emperyalistler gibi kullanarak yeni dönemde Çeçenistan üzerinden geliştirilmek istenen Hazar havzası planlarını büyük ölçüde önlemeğe çalışmıştır.

Büyük Orta Doğu projesinin, Kuzey Afrika sonrasında üçüncü adımı olan Hazar bölgesinin batı emperyalizmi tarafından ele geçirilmesi senaryosunun İran savaşı ile başlayacağı ve bu doğrultuda hem Türkiye Cumhuriyetinin, hem de İran ve Rusya devletlerinin vatandaşları olarak Kafkasya ve Hazar bölgesinde yaşamakta olan Türk asıllı toplulukların ayaklanma ve savaş senaryolarına alet edileceği gibi bir genel durum açıkça ortaya çıkmaktadır. Türkiye ile beraber İran ve Rusya'yı cephe ülkeleri olmağa sürükleyecek böylesine büyük savaş senaryolarına ya da bir büyük üçüncü dünya savaşı senaryosuna Türkiye ile beraber komşu bölge devletlerinin alet olmamaları için, Türkiye ve diğer bölge devletleri çok dikkatli hareket etmeli ve en kısa zamanda bir araya gelerek bölge barışı için yeni bir dayanışma ya da güvenlik örgütlenmesine gitmelidirler. Ancak bu yoldan, Arap baharı benzeri ayaklanmaların istikrarsızlık yaratması önlenabilir ya da, Kuzey Irak üzerinden geliştirilen etnik bölücü terörün bölgesel savaş senaryolarına alet edilmesinin önü kesilebilir. Türkiye ve Türk dünyası batı ile Rusya arasında başlamış olan Avrasya kavgasına ya da Hazar bölgesi çekişmelerine alet olmamalı ve batı destekli yeni Hazar devleti projesinde Türkiye Cumhuriyetinin Rusya'ya karşı bir piyon ya da taşeron olarak kullanılmasına izin verilmemelidir. Yeni Hazar devleti

senaryosu her yönü ile ele alınarak Hazar tarihinin getirdiği bütün verilerin iyi incelenmesiyle gerçekci temelde tartışılabilir. Hazar bölgesi ile ilgili bütün veriler Türk kamuoyunda tartışılmadan Yeni Hazar devleti senaryosu, tıpkı Yeni Osmanlı senaryosu gibi bir hayal olmaktan öte gidemeyecektir. Yeni Hazar senaryolarıyla bölge devletlerinin birbirine düşürölmesini önleyebilmek için Türkiye Kafkas ölkeleri ve Rusya ile yeni bir Hazar barışını arayışını içinde olabilmelidir. Rusya ve İran öncölüğünde oluşturulan Hazar kardeşliği platformu ile yeni bir diyalog ortamına girmelidir. Prof. Dr. Anıl ÇEÇEN. Publisistika